

په اروپا کی دمیشه افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

اعلامیه

سالروز سوم حوت، روز نفرین بر مسؤلین کشتار مردم ملکی

قیام سوم حوت سال ۱۳۵۸ اعتراض پرشور مردم کابل در برابر اشغال کشورشان توسط روس ها یک روز پر افتخار و فراموش ناشدنی در تاریخ معاصر افغانستان است. طی تظاهرات بزرگ در آنروز مردم ما نفرت خویش را در برابر سانه شش جدی، این پیامد فاجعه هفت ثور به صراحت اعلام داشتند و بروی اشغالگران روس و پابوسان داخلی شان سیلی رد حواله کردند. یادبود از سوم حوت برای آنکه از مردم افغانستان که شاهد این قیام افتخار آفرین و سرکوب خونین آن توسط روس ها و نوکران شان بوده اند و یا از بزرگسالان داستان حماسی و در عین حال غم انگیز آنرا شنیده اند، بیاد آوری از صفحات گلگون تاریخ سرزمین و زیراکبرخان ها، میرمسجدی ها و شاه امان الله ها میباشند.

بیرک کارمل این رویای مکار بعد از نصب شدن بر مسند پوشالی کوشید مسولیت قتل عام افراد غیر حزبی طی مرحله نخست فاجعه ثور را به حفیظ الله امین و در ضمن امین را به استخبارات امریکا نسبت دهد، تا روسیاهی این دوران را از چهره حزب خود و اتحاد شوروی سابق بزدايد. در حالیکه قصاب شناخته شده آن دروران اسدالله سروری رییس آگسا همراه با کارمل در کاب قوای اشغالگر روس داخل افغانستان گردیده در پست معاونت صدراعظم تقریر یافته بود. کارمل ادعا نمود که به سنت آدم کشی حزب خود ادامه نمیدهد و به آزادی بیان و اجتماعات احترام میگذارد. تظاهرات سوم حوت مردم کابل به مردم افغانستان و جهان نشان داد که این ادعا های کارمل همچون حکومتش پوشالی و عوامفریبانه بود. بعد از سوم حوت کارمل با سیمای هیولایی اصلی اش داخل صحنه شد. زندان پل چرخ دویاره مملو از وطندوستان افغانستان شد. تعداد زندانیان پل چرخ و سایر زندانهای افغانستان تا زمان تعویض بیرک کارمل با نجیب الله علی الرغم اعدامهای دسته جمعی متواتر و مرگ و میر زندانیان، قوس صعودی را میپیمود. دستگاه جهنمی خاد و مضحکه که بنام "محکمه اختصاصی انقلابی" توسط اشغالگران و تحت رهبری نجیب الله رئیس خاد خلق شده بود، موازی با چرخش ساعت فعال بوده هر فرد مشکوک به مخالفت با اشغال یا طرفداری از دموکراسی را چون سایه تعقیب نموده به حبس دوام یا اعدام محکوم میکردند.

امروز سی و یکسال از سرکوب خونین قیام سوم حوت میگذرد. با تأسف جای یک حکومت مردمی و عادل هنوز هم در افغانستان خالیست. بحران قانونیت در سرتاسر کشور بیداد میکند. فرهنگ معافیت از مجازات باعث آن گردیده که پستهای مهم در ریاست امنیت ملی و وزارت های داخله و دفاع باز هم مملو از قاتلین و سرکوب کنندگان قیام سوم حوت گردد. البته مردم افغانستان بخصوص بازمانده گان قربانیان این حماسه خواهان محاکمه مسؤلین جنایات انجام شده میباشند. واضحست که عملگر دولت کرزی درین رابطه درست در تضاد کامل با خواست مردم است. بیجهت نیست که حکومت کرزی اکنون پایگاه اجتماعی جزر هیران چند تنظیم و مافیا ندارد.

از جانب دیگر قتل عام مردم از طرف حکومت و قوای پشتیبانش، طالبان، گروه حقانی و حزب اسلامی گلبدین کارد را به استخوان مردم رسانده است. تنهادر سه روز گذشته بیش از دوصد نفر صرف توسط طالبان کشته شده اند. قرار معلوم ملا عمر آئینه خود را گم کرده و مردم بیگناه ملکی را مسول آمدن قوای نلتو به افغانستان میداند. همانطوریکه ما قتل عام سوم حوت را محکوم نموده بر عاملین اش نفرین میفرستیم، به عاملین کشتار های افراد ملکی، اعم از حکومت و متحدینش و طالبان و پشتیبانان پاکستانی شان هشدار میدهم که ریختن خون افغانها را ساده نپدارند. دیر نیست آنروزیکه مسؤلین این کشتار ها نیز با نفرین ابدی مردم و تاریخ مواجه شوند. جا دارد سالگرد قیام سوم حوت را با پافشاری برداعیه عدالت و فرستادن نفرین بر آنانیکه بیرحمانه خون مردم بیگناه را میریزانند، تجلیل کنیم.

"کمینه حقوق بشر فارو"